

1. [**CALOWNIK** *sb m*

G pl c(a)łownik(o)w.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Prawdopodobnie: Kupiec sprzedający towar hurtem albo płacący całunowe: ktemu abÿ w wigiliã Iarmarkowã, abÿ zaden kramarz niesmial wykladacz okrom Czałownikow a swoÿch Lenczickich MetrKor 1582 129/101 (ekscerpt J. Wiśniewskiego).

FP